

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΠΕΛΑΓΙΑΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὰ κάτωθι Τροπάρια.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Πελαγία, τοὺς καταφεύγοντας πιστῶς τῷ ναῷ σου, καὶ εὐλαδῶς ὑμνούντων σου τὴν ἄθλησιν, δι' ἧς καταβέβληκας, τῶν ἀθέων τὸ θράσος, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ συμφορῶν καὶ νόσων χαλεπῶν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τῆς δολίας κακότητος.

Δόξα Πατρί. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς· «Σῶξε εὐχαῖς σου ἡμᾶς ὦ Πελαγία. Κυρίλ(λ)ου».

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Συνοῦσα Μαρτύρων ταῖς στρατιαῖς, ἐν τῶν πρωτοτόκων, τὰ σκηνώματα εὐκλεῶς, μνημόνευε πάντων Πελαγία, τῶν ἐκτελούντων εὐφήμως τὴν μνήμην σου.

Ως Μάρτυς τοῦ Λόγου πανευκλεής, αὐτὸν ἐκδυσώπει, Πελαγία ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνός ἀπαντας ῥύσῃται.

Ζωῆς μετασχοῦσα τῆς ἀληθοῦς, μάρτυς Πελαγία, διὰ πόνων μαρτυρικῶν, ἄπονον ἡμᾶς διαγινεῖν δίον, ἐπισκοπῇ χάριτός σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ελέους τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τὴν ἄδυsson Κόρη, τῆς ἀδύσου με τῶν παθῶν, ἀνάγαγε θεία σου πρεσβεία, ἵνα αἰεὶ σε γεραίρω σφζόμενος.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ερασθεῖσα ἐνθέως, τὸν Λυτρωτὴν Κύριον, τὴν ἐν χαλκουργήματι καῦσιν, χαίρουσα ἠνεγκας· ἐντεῦθεν χάριτος, τῆς θείας δρόσου μετέσχες, ἧς καμὲ ἀξίωσον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Υπελθοῦσα ἀνδρείως, ἐν ἀπαλῷ σώματι, μάρτυς Πελαγία ἀθέων, τὰ κολαστήρια, ἔργῳ ἐκήρυξας, τῆς εὐσεβείας τὸ κράτος, ὃ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, δεῦρο ἐδραίωσον.

Χαίροις Μάρτυς Κυρίου, νύμφη Χριστοῦ ἁμωμε, ἡ τῆς παρθενίας τὴν χλαῖναν, ἄθλοις κοσμήσασα· κόσμησον δέομαι, τῶν ἀρετῶν με τῷ κόσμῳ, Πελαγία ἐνδοξε, τῇ προμηθείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, ἡ τὸν Θεὸν τέξασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα, τῇ ἱκεσίᾳ μου, κλῖνον εὐσπλάγχχνως τὸ οὖς σου, καὶ γενοῦ γλυκεῖά μοι, Μήτηρ παράκλησις.

Διάσωσον παρθενομάρτυς πανεύφημε Πελαγία, τῶν δολερῶν βουλευμάτων τοῦ δράκοντος, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῇ ἀρωγῇ σου.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

ᾠχος β'. Πρεσβεία θερμῇ.

Χριστὸν τὸν Θεόν, ποθήσασα ἀοίδιμε, στεῤῥῶς δι' αὐτόν, ὑπῆλθες τὸ μαρτύριον, καὶ θαυμάτων ἔλαβες, παρ' αὐτοῦ Πελαγία τὴν δύναμιν, δι' ὧν ἡμᾶς αἰεὶ εὐεργετεῖς, τοὺς πόθῳ θερμῷ σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιᾶσμον ἡμῖν αἰτῆσαι, καὶ παραπτωμάτων τελείαν ἄφεςιν, Πελαγία καλλιπάρθενε, πρὸς Θεὸν παρῤῥησίαν ὡς ἔχουσα.

Στηριγμὸς ἀκαταίσχυντος, γένοιτο θεόφρον ἡ προστασία σου, ἡμῖν πᾶσι τοῖς γεραίρουσι,

Πελαγία ἀξίως τὰ ἄθλά σου.

Σὺ Θεοῦ νύμφη πάγκαλε, μάρτυς Πελαγία μὴ καταισχύνῃς με, τῇ πρεσβείᾳ σου ἐλπίζοντα, δι' ἧς πάντας λυτροῦσαι ἐκ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Ολικῶς τετραυμάτισμαι, τῇ κακίᾳ Μητὲρ τοῦ πολεμήτορος· μὴ παρίδῃς μου τὴν κάκωσιν, εὐσπλαγχνίας ὡς πλήρης ὑπάρχουσα.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Υμνοὶς εὐλαβῶς, Πελαγία εὐφημοῦμέν σε, ταῖς πρεσβείαις σου ἐλπίζοντες τυχεῖν, τῆς χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου οἱ ἀνάξιοι.

Ησχυνας ἐχθρόν, τὸν ἀλάστορα τοῖς ἄθλοις σου, οὗ ἐνίσχυσον ἡμᾶς καταπατεῖν, τὰς παγίδας Πελαγία ἀξιόγαστε.

Μάρτυς θαυμαστή, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ τοῦ σώματος τὰ ἄλγη συμπαθῶς, Πελαγία τῇ σῇ χάριτι θεράπευσον.

Θεοτοκίον.

Αναρχον Θεόν, ἡ τεκοῦσα μετὰ σώματος, τῶν τοῦ σώματος ματαίων ἡδονῶν, συμπαθείᾳ σου ἀνώτερον συντήρει με.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

Στηρίζουσα μὴ ἐλλίπῃς ἔνδοξε, ἐν τοῦ βίου με ἀεὶ ταῖς ἀνάγκαις, καὶ τὴν ζωὴν μου φρουροῦσα μὴ παύσῃ, ἐν τῶν παθῶν ταῖς σφοδραῖς ἐπιθέσει· σοὶ γὰρ προστρέχω εὐλαβῶς, παρῶσίαν μεγίστην ὡς ἔχουσα.

Ω μάρτυς τοῦ Βασιλέως πάγκαλε, Πελαγία τῶν Μαρτύρων λαμπρότης, ρεῖθρα θαυμάτων ἀεὶ πελαγίζεις, τοῖς τῷ σεπτῷ σου τεμένει προστρέχουσι. Ὅθεν ἰάτρευσον κάμοῦ, τὴν κατ' ἄμφω ἀσθένειαν δέομαι.

Πυρίκαυστος Πελαγία ἔνδοξε, πρὸς ψυχῆς σου τὸν Νυμφίον μετέστης, ἐν ᾧ νῦν ζῶσα ἐν δόξῃ ἀφράστῳ, μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, ἵνα ῥυσθῶμεν διὰ σοῦ, τῆς δεινῆς τρικυμίας τῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Εθέωσας τὴν οὐσίαν Δέσποινα, τὸν ἀνθρώπων τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, καὶ ἀψευδῆς προστασία ἐδόθης, τοῖς ἐν τῷ βίῳ δεινῶς κινδυνεύουσιν, οἷς συναρίθμησον ἀγνή, Θεοτόκε κάμὲ τὸν ἀνάξιον.

Διάσωσον παρθενομάρτυς πανεύφημε Πελαγία, τῶν δολερῶν δουλευμάτων τοῦ δράκοντος, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Αᾠραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶσίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος 6'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Καταλιποῦσα μνηστῆρα ἐπίγειον, τῷ οὐρανίῳ ἁθλήσει νενύμφευσαι· ὃν θείαις πρεσβείαις σου ἵλεων, ᾧ Πελαγία θεόφρον ἀπέργασαι, ἡμῖν τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Προκείμενον. ᾠχος 8'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ζητεῖ τῇ ια' Ἰουλίου.

Δόξα Πατρί. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. 6'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Βάπτισμα ποθήσασα, τὸ ἱερὸν Πελαγία, θαυμαστῶς κατέλαβες, τὸ τοῦ θείου πόθου σου, πέρας ἔνδοξε, καὶ τοῦ Νυμφίου σου, ὀπίσω δραμοῦσα, ὡς νεᾶνις καλλιπάρθενος, τούτῳ συνήρμωσαι, τῇ ἐπουρανίῳ ἁθλήσει σου, δι' ἧς τὸν ὑπερήφανον, δράκοντα εἰς τέλος κατήσχυνας. Ὅθεν τοὺς ἐν ὕμνοις, γεραίροντας τὴν μνήμην σου πιστῶς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου, πάντοτε προστάτεue.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λογισμῶν ψυχοφθόρων, τὸ βαθύτατον σκότος, συνέχει Μάρτυς ἡμᾶς· σὺ δὲ τῇ φωταυγείᾳ, τῆς θείας χάριτός σου, δεῦρο τοῦτο σκεδάζουσα, ἵνα ἀεὶ σε πιστῶς, ὑμνῶμεν Πελαγία.

Αβλαβεῖς ἐκ κακίας, ψευδαδέλφων δολίων, ᾧ Πελαγία σεμνή, διάσωζε ἀπαύστως, ἡμᾶς ἐξαιτουμένους, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν, καὶ εὐφημοῦντας λαμπρῶς, τὰς σὰς παναριστείας.

Γεωργία ἀγία, δραστηκῶν πρεσβειῶν σου, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν, τὰ κρείττονα γεώργει, ἡμῶν ἐν ταῖς καρδίαις, Πελαγία αἰοίδιμε, ἵνα καρ-

πούς ἀγαθούς, προσφέρωμεν Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν ἡμῖν αἵτει, καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν, εὐλογημένη Ἀγνή· ἐκύησας γὰρ ξένως, ἁγίων ἐξ αἱμάτων, ἰλασμόν τε καὶ λύτρωσιν, παντὶ τῷ κόσμῳ Χριστόν, τὸν μόνον ζωοδότην.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ανύψωσόν μου, τῶν χαμερπῶν Πελαγία, τὴν διάνοιαν πιστῶς καθικετεύω, ὡς Θεοῦ Ὑψίστου, στεφανηφόρος Μάρτυς.

Καταφυγή μου, ἐν ταῖς τοῦ βίου ἀνάγκαις, Πελαγία παμμακάριστε ὑπάρχεις· μὴ με κατασχύνῃς, δι' οἰκτιρμῶν σου σπλάγχνα.

Υψόθεν ἴδε, ὦ Πελαγία θεόφρον, ἐφ' ἡμᾶς κεκακωμένους παναθλίως, βραβεύουσα πᾶσι, ἡμῖν τὴν ἰατρείαν.

Θεοτοκίον.

Ρῶσίν μοι δίδου, ὦ Μαριάμ τὴν κατ' ἄμφω, καὶ ἐνίσχυσον αἰεὶ ἐργάζεσθαί με, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τὸ θέλημα ἀόκνως.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιλύος τῶν παθῶν με, κάθαρον τελείως, καθαρτικῷ προμηθείας σου ὕδατι, ὦ Πελαγία Μαρτύρων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Λαμπὰς φαινοτάτη, αἴγλης τῆς αὐλου, ὦ Πελαγία θεόφρον ὑπάρχουσα, τὴν τοῦ νοός μου σκοτίαν, δεῦρο διάλυσον.

Ολόφωτον παστάδα, Μάρτυς κατοικοῦσα, ἐν τοῦ φωτός τῇ ὁδῷ με ἀξιώσον, περιπατεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὅπως σωθῆσομαι.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, ἄγνόν με τήρει ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἵνα πιστῶς μακαρίζω, αἰεὶ τὸν τόκον σου.

Τὸ Ἀξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις ἀθληφόρε τοῦ Ἰησοῦ, μάρτυς Πελαγία, ἡ ἀθλήσασα εὐκλεῶς, καὶ τὰς μυριάδας, ἐχθρῶν καταδαλοῦσα· ἡμῶν οὖν ταῖς ἁγίαις, εὐχαῖς σου πρόσθηθι.

Δόξαν παριδοῦσα τὴν κοσμικὴν, καὶ καταλιποῦσα, τὸν μνηστῆρα τὸν σαρκικόν, Χριστῷ ἐνυμφεύθης, ψυχῆς σου τῷ νυμφίῳ, πυρὶ ὦ Πελαγία, ὑπεραθλήσασα.

Χαίροις ἄνθος εὖοσμον τῆς Ταρσοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, μαργαρίτης ὁ νοητός· χαίροις Πελαγία, τῆς παρθενίας φοῖνιξ, καὶ θείου μαρτυρίου, δένδρον πολύκαρπον.

Ενδον χαλκουργήματος ἀπηνῶς, φλεχθεῖσα ὦ μάρτυς, δι' ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ, δροσίξεις νῦν πάντας, τοὺς σοὶ προσερχομένους, ἐν πίστει Πελαγία, δρόσῳ θαυμάτων σου.

Χαίροις καλλιμάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ἀθέων τὴν πλάνην, ἡ φαυλίσασα ἀνδρικῶς· χαίροις Πελαγία, λεαμπτυσμένη κόρη, ἡ πίστεως δυνάμει, ἀνδραγαθήσασα.

Ιδε Πελαγία νῦν ἐφ' ἡμᾶς, ἐπικαλουμένους, τὴν ὁξεῖαν σου ἀρωγὴν, καὶ ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, ὡς πλήρης συμπαθείας, τῇ προστασίᾳ σου.

Μαρτύρων τὸν δρόμον ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσασα μάρτυς, ἀλογήσασα τῆς σαρκός, θαυμάτων τὴν χάριν, θεόθεν ὑπεδέξω, δι' ὧν ὦ Πελαγία, λάμπεις τοῖς πέρασιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη Τροπάρια, Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ κάτωθι Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν διὰ πυρὸς προσαχθεῖσαν, θυσίαν ζῶσαν Θεῷ, Πελαγίαν σήμερον, ἀνευφημήσωμεν, ἱεροῖς μελωδήμασιν, αὐτῇ ἐκβοῶντες· Μάρτυς ἀκατάπληκτε, ῥῦσαι πρεσβεΐαις σου, θλίψεων, παθῶν τε κινδύνων, καὶ ἐπηρειῶν ὀλεθρίων, τοὺς τῇ ἀντιλήψει σου προστρέχοντας.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων...

Δίστιχον.

Πελάγισόν μοι ὦ Μάρτυς Πελαγία
Κυρίλλῳ χάριν πιστῶς προσπίπτοντί σοι.